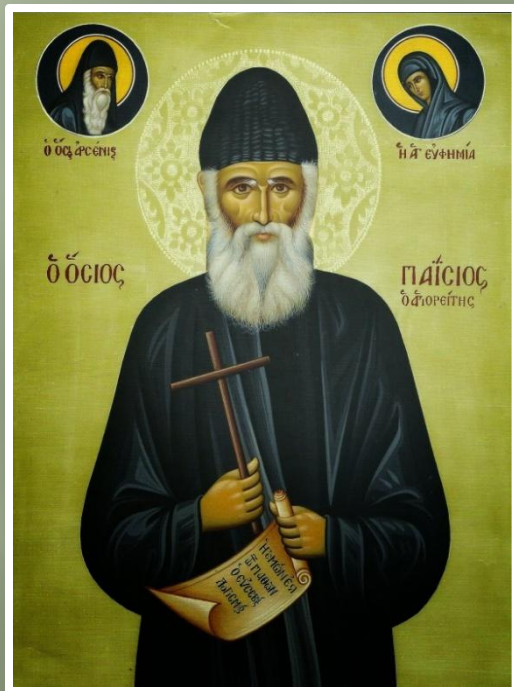

ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

ΧΑΜΑΛΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΤΑΞΗ: Α΄6

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΠΑΤΕΡ ΠΑΪΣΙΟΣ

- ▣ Ο Γέρων Παΐσιος ή Όσιος Παΐσιος (κατά κόσμον Αρσένιος Εζνεπίδης), ήταν Έλληνας μοναχός που έζησε κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Η φήμη του ως αγίου μεταξύ των ορθοδόξων πιστών είναι μεγάλη, λόγω της προσωπικότητάς, της πνευματικότητας και των χαρισμάτων (διορατικό, προορατικό, ιαματικό) που σύμφωνα με πλήθος από μαρτυρίες διέθετε. Για τους λόγους αυτούς, ο σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ.κ. Ιερόθεος Βλάχος, έχει προτείνει την κατάταξη του στα δίπτυχα της Ορθόδοξης Εκκλησίας ως αγίου.

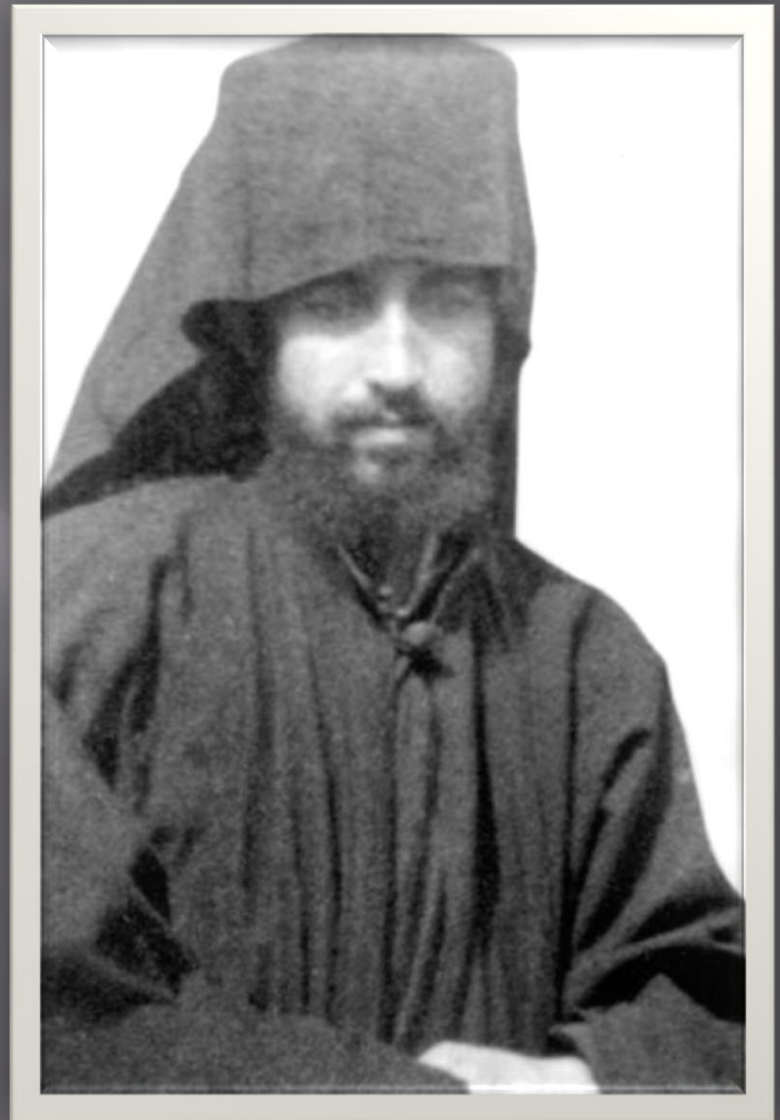
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μικρασιάτης στη καταγωγή ο **Παΐσιος** γεννήθηκε στις 25 Ιουλίου του 1924. Παιδί πολύτεκνης οικογένειας (είχε οχτώ αδέρφια) βαφτίστηκε από τον ιερέα Αρσένιο (το 1988 αναγνωρίστηκε ως Άγιος). Τότε ο Αρσένιος επέμενε να του δώσει το δικό του όνομα για να αφήσει, όπως λέγεται «καλόγερο στο πόδι του».

Μαζί με τα караβάνια των προσφύγων, η οικογένειά του φτάνει το 1924 στον Πειραιά. Στη συνέχεια πήγε στη Κέρκυρα ενώ επόμενος σταθμός υπήρξαν η Ηγουμενίτσα και η Κόνιτσα. Εκεί ο Παΐσιος ολοκλήρωσε το Δημοτικό. Από παιδί είχε πάντα μαζί του ένα χαρτί. Έγραφε συνεχώς τα θαύματα του Αγίου Αρσενίου. Τάση προς το μοναχισμό είχε δείξει από πολύ μικρός. «Βγάλε πρώτα γένια και μετά θα σε αφήσουμε...» λέγεται ότι τον συμβούλευαν οι γονείς του.

- ▣ Στα εφηβικά του χρόνια έβγαζε μεροκάματο ως ξυλουργός. Μάλιστα όταν του παραγγελλόταν να κατασκευάσει κάποιο φέρετρο, δεν ζητούσε ποτέ χρήματα από τους φτωχούς. Υπηρέτησε στο Στρατό (1945) και ως ασυρματιστής στον Εμφύλιο.

Αφού απολύθηκε αποφάσισε να μονάσει (1949). Δεν έμεινε για πολύ στο Άγιο Όρος διότι ήθελε πρώτα να αποκαταστήσει τις αδελφές του. Μόλις το έκανε, μετά από ένα χρόνο τότε επέστρεψε. Από το 1964 και έπειτα δεν το εγκατέλειψε ποτέ. Έμεινε, μεταξύ άλλων, στη Μονή Εσφιγμένου. Έπειτα πήγε στη Μονή Φιλοθέου όπου εκεί διαμορφώθηκε ο απόλυτα μοναχικός χαρακτήρας. Χάρη στο Μητροπολίτη Καισαρείας Παΐσιο τον Β ονομάστηκε Παΐσιος.

- Ο γέροντας το 1966 ασθένησε σοβαρά και υπεβλήθη, στο Νοσοκομείο Παπανικολάου σε μερική αφαίρεση πνεύμονα. Ύστερα από ένα διάστημα ανάρρωσης στην Μονή Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, στη Σουρωτή, επέστρεψε στο Άγιο Όρος και λίγο αργότερα μετακινήθηκε στα Κατουνάκια, στο Λαυρεώτικο κελί του Υπάτου.
- Από τότε άρχισε να δέχεται πολλές επισκέψεις. Άνθρωποι από όλα τα μέρη της χώρας τον επισκέπτονται.

Στην σκήτη Παναγοῦδα

Ἐζησε ἐκεῖ ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἦταν τότε ὅπου δέχονταν δεκάδες ἀνθρώπους. Ἦταν τόσες πολλές καὶ καθημερινές οἱ ἐπισκέψεις γιὰ αὐτὸ καὶ υπῆρχαν ἐιδικές σημάνσεις ποὺ ἐπεσήμαναν τὸν δρόμο πρὸς τὸ κελί του, ὥστε νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται οἱ ἄλλοι μοναχοί.

- Καὶ δὲν ἦταν μόνο οἱ ἐπισκέψεις. Ἦταν καὶ οἱ ἐπιστολές τῆς ὁποῖας ἐλάμβανε ἀπὸ τὸν κόσμο. Τῆς διάβαζε καὶ ὅπως ἔλεγε, τὸν προκαλοῦσαν στεναχώρια καθὼς μάθαινε μόνο γιὰ διαζύγια, ἀσθένειες. Ἡ ἀσκητικὴ του ζωὴ υπῆρξε ἐντονὴ καὶ ξεκουράζονταν ἐλάχιστες ὥρες. Μάλιστα ἐφτιαχνε «σταμπωτά» εἰκονάκια τὰ ὁποῖα χάριζε στοὺς ἐπισκέπτες σαν εὐλογία.

Η ασθένεια

«Όλα θα βουλευτούν με το χόμα» έλεγε όταν άρχισε (1993) να παρουσιάζει σοβαρότατο πρόβλημα υγείας, όπως αιμορραγίες. Ο Παΐσιος δεν δέχτηκε να νοσηλευτεί.

▣ Μετά από λίγο μεταφέρεται στο Θεαγένειο νοσοκομείο. Οι γιατροί τον ενημερώνουν ότι έχει όγκο στο παχύ έντερο και χειρουργείται. Έπειτα πάλεψε με τις μεταστάσεις στον πνεύμονα και το ήπαρ όμως οι γιατροί δεν έδιναν πολλά περιθώρια ζωής. Κοινώνησε για τελευταία φορά στο κρεβάτι του ενώ προς το τέλος δεν έπαιρνε φάρμακα παρά τους φρικτούς πόνους που είχε.

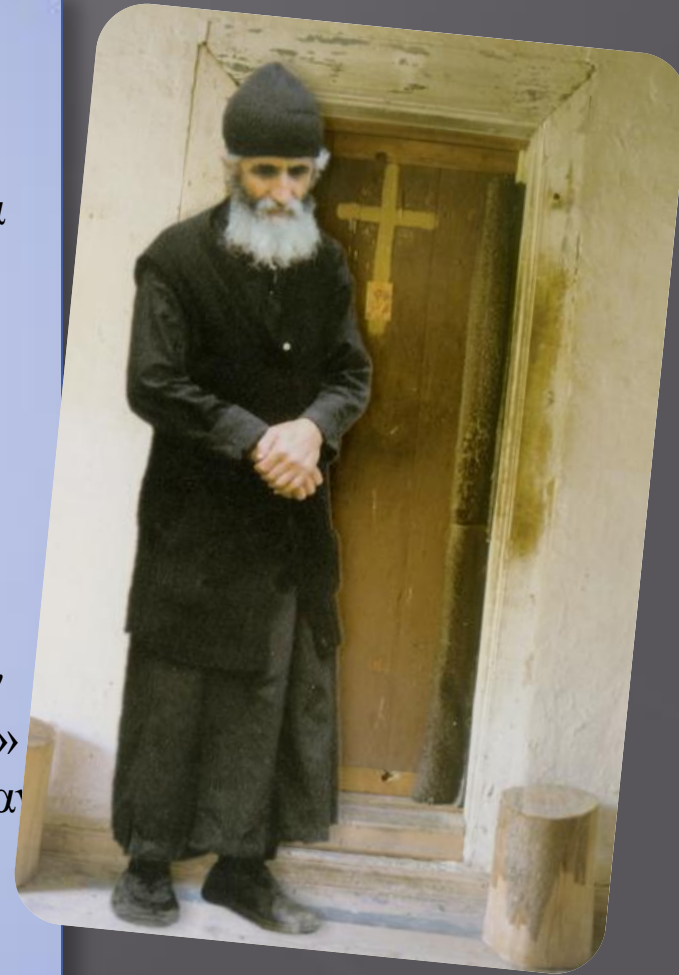
▣ Εκοιμήθη στις 12 Ιουλίου του 1994 και ενταφιάστηκε στο Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στη Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Για την Κωνσταντινούπολη έλεγε ότι:

«Κάποτε θα την πάρουμε την Πόλη. Δική μας είναι. Εμείς δεν θα πάθουμε κακό. Όταν θα ξεκινήσουμε για τον πόλεμο, θα την έχουν πάρει την Πόλη οι άλλοι. Στα μισά οι Έλληνες θα γυρίσουν πίσω. Την Πόλη θα την έχουν πάρει οι Ρώσοι και θα μας τη δώσουν. Όχι ότι οι ίδιοι μας αγαπούν, αλλά θα υποχρεωθούν να μας τη δώσουν από τις περιστάσεις».

- Για τα «Εξαμίλια» έλεγε ότι αφορά το πρόβλημα της υφαλοκρηπίδας. Για τους Τούρκους, που συνέχεια δημιουργούν προκλήσεις, ο Γέροντας έλεγε: «Οι Τούρκοι..., ας τους αυτούς. Αυτοί τα κόλλυβα τα έχουν στο ζωνάρι τους. Τά 'χουνε, τα κουβαλούν μαζί τους...» Όσο για το πότε θα διαλυθεί η Τουρκία, όσες φορές κι αν τον ρωτήσαμε και το συζητήσαμε, ποτέ δεν το έλεγε: «Αυτό δεν το ξέρουμε. ο Θεός μας είπε ότι θα μας δείχνει σημεία. Τα πράγματα όμως προς τα εκεί βαδίζουν...»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ!!

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ!!
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ